

frem, at Mødet, hvor der var repræsenteret 16 faglige og politiske Kvindeorganisationer, fuldt ud sluttede sig til det foreliggende Forslag, hvorfor de have anmodet Regering og Rigsdag om at yde det Fremme. Ogsaa Tjenestefolkene med deres ny Organisation have sluttet sig dertil, og flere Ungdomsforeninger have holdt Møde og anmodet om, at det maatte blive fremmet.

Jeg skal særlig gøre opmærksom paa, at et stort konservativt Blad, „Nationaltidende“, siden dette Forslag blev forelagt, har aabnet en Enquête om Sagen i Anledning af nogle Udtalelser, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller), altsaa en konservativ Mand, var fremkommet med ved Dansk Kvinde-samfunds Aarsmøde i Sommer, hvori det ærede Medlem fuldtud i meget skarpe og bestemte Udtryk sluttede sig til Kravet om Kvindernes politiske Valgret og Valgbarhed, Kvindernes fulde borgerlige Ligestilling med Mændene, og betegnede Kampen for Valgretten som Kronen og Kærnen i Kvindesagen, saaledes at forstaa, at naar denne Sag var løst, var dermed ogsaa Banen fri for Løsningen af de øvrige Spørgsmaal, der gaar i Retning af fuld Ligestilling med Mændene. I Anledning af disse Udtalelser foranstaltede „Nationaltidende“ en Enquête, hvis Udfald sikkert har været overraskende for adskillige konservative Medlemmer i Samfundet. De Svar, der indløb, ytrede nemlig saa godt som alle Tilslutning til Kravet om Kvindernes politiske Valgret og Valgbarhed. Svarene indløb fra højst forskellige Sider, fra Mænd og Kvinder i alle politiske Lejre, men de allerfleste ydede, som sagt, deres Tilslutning til Kvindernes Krav. Jeg skal nævne saadanne Navne som Historikeren, Professor Troels-Lund, Kommandørinde Johanne Münter, Dr. Fraenkel — altsaa et andet Medlem af den konservative Gruppe her i Salen, der, omend med nogen Kølighed, alligevel i det væsentlige gav Tanken sin Tilslutning — Estrup, der, hvor forunderligt det end lyder, omend betinget dog ydede sin Tilslutning, idet hans Svar lyder ganske kort paa, at hvis den politiske Valgret skal blive alle Mænd til Del, saa bør den ogsaa blive alle Kvinder til Del; altsaa forudsat Gennemførelse af hele det Grundlag, hvorpaa i alt Fald dette Tings overvejende Flertal staar, vil Estrup ogsaa gaa med til Kvindernes Valgret og Valgbarhed. Jeg skal fremdeles nævne Laura Kieler, Skolebestyrer Elmquist, Estrid

Hein, Charlotte Norrie, M. E. Kirketerp — det vil interessere flere Medlemmer af dette Ting, at Agrarforeningens Præsident fuldt ud slutter sig til Kravet om Kvindens politiske Valgret og Valgbarhed — Sofie Breum, Dr. C. N. Starcke, Professor Høffding, Vibeke Salicath, Dr. Moltesen, K. G. Brøndsted — altsaa en meget konservativ Mand — Emma Gad — dog med en vis Kølighed — F. Meldahl, Ingeborg Maria Sick, den bekendte, i visse konservative Kredse næsten forgudede Forfatterinde, Holstein-Holsteinborg, en af Indremissions bekendteste Førere, som Modsætning dertil den radikale Forfatter Henrik Pontoppidan, Provst H. M. Fenger, altsaa et andet Medlem af Gejstligheden — denne slutter sig fuldt ud til Kravet — Konsul Johan Hansen, en konservativ Borgerrepræsentant her i København, Forfatteren Valdemar Rørdam, Professor Johannes Steenstrup og Ida Falbe-Hansen. Disse Mænd og Kvinder slutte sig til Dr. Møllers Standpunkt. Paa den anden Side findes der kun grumme faa. Der er et Par, der stiller sig noget ubestemt. Saa findes der nogle enkelte, men ogsaa kun ganske enkelte, ialt, tror jeg, kun 6, der gaa imod. Der er blandt dem ganske vist en konservativ Jurist, Professor W. Scharling, og en meget konservativ Teolog, Professor H. Scharling. Men det er ikke blot paa konservativ Side, at der er Modstandere. Et Par radikale, i alt Fald i den radikale Verden bekendte Mænd som Otto Benzon og Sven Lange gaa imod. Det viser, hvorledes denne Sag kan lade alle hidtidige Partiskel falde. Der vil vist i alle Lejre være Tilhængere og Modstandere, undtagen i Socialdemokratiet, hvor der vistnok kun er Tilhængere; i alt Fald er hele den socialdemokratiske Gruppe enig, det er et Punkt paa Socialdemokraternes Program. (Afbrydelse af Birck: De tør ikke andet!) Ja, om der skulde være en enkelt besynderlig Mand som Dr. Birck indenfor sin Gruppe, kan jeg naturligvis ikke sige, det er jo muligt, men Socialdemokratiet som Parti har Sagen paa sit Program, og hele den socialdemokratiske 24 Mands Gruppe har forelagt Forslaget.

Men jeg nævner det ganske ejendommelige, at et Par i den radikale Forfatterverden bekendte Navne som Otto Benzon og Sven Lange gaa imod, og det vil jeg gerne fremføre her som et Vidnesbyrd om, at Forslaget paa ingen Maade er stridende mod den i sin Tid saa meget omtalte danske Bondekultur og paa ingen Maade smager af den i den senere Tid saa ud-